

ZARARIN BİRLİĞİ İLKESİNİN TAZMİNATIN HESAPLANMASINA ETKİSİ BAKIMINDAN BİR YARGITAY KARARININ İNCELENMESİ*

Dr. İbrahim GÜL**

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0271-5048>

DOI: 10.30915/abd.514449

Makalenin Geldiği Tarih: 22.05.2018 **Kabul Tarihi:** 28.09.2018

* Bu makale hakem incelemesinden geçmiştir ve TÜBİTAK – ULAKBİM Veri Tabanında indekslenmektedir.

** av.dr.gul@gmail.com

ÖZ

Zararın birliği ilkesine göre aynı fiilin yol açtığı gerçekleşen ve gelecekteki zararlar bir bütün olarak ele alınır, zarar periyodik olarak arttıkça, her periyot için ayrı tazminat verilmez ve aynı fiil bir dava sebebi yaratır. Bu ilke, zarar meydana geldiği anda öngörülebilir olan ve gelecekte gerçekleşmesi kesin gözüyle bakılan zararlar bakımından geçerlidir. Gelir yoksunluğu, zararın hesap anından sonra gerçekleşmiş ise gelecekteki zararın bir çeşididir. Haksız rekabet eyleminin neden olduğu gelecekteki zararlar için de zararın birliği ilkesi geçerlidir. Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, talep olmadığı sürece haksız rekabet fiili nedeniyle uğranılan gelir yoksunluğunun dava tarihine kadar hesaplanması gerektiğine karar vermiştir. İşbu makale ile Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin bu kararının zararın birliği ilkesine aykırı olup olmadığı değerlendirilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Tazminat, zararın birliği ilkesi, haksız rekabet, gelir yoksunluğu, taleple bağlılık ilkesi.

AN ASSESSMENT OF THE DECISION OF TURKISH COURT OF APPEAL ABOUT THE EFFECTS OF ONE SATISFACTION RULE ON THE CALCULATION OF DAMAGES

ABSTRACT

According to the one satisfaction rule, the past loss and future loss caused by the same action are treated as a whole, lead to legal action based on single cause of action, and damages is not awarded for each period as the damage increases periodically. This principle applies to damages that are foreseeable or strictly foreseen to occur in the future when the damage has occurred. The loss of income is a kind of future loss due to the fact that the loss occurs after the time of calculation of damages. The one satisfaction rule applies to the future loss that are caused by actions amounting to unfair competition. The 11th Chamber of the Turkish Court of Appeal ruled that, unless there is a request, the loss of income caused by the actions amounting to unfair competition shall be calculated up until the date of the action. This article discusses whether this decision of the 11th Chamber of Turkish Court of Appeal is contrary to the one satisfaction rule.

Keywords: Damages, one satisfaction rule, unfair competition, future loss, principle of not ruling beyond the complaint.

I-YARGITAY KARARI

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin 31.03.2016 T. 2015/7456 E. 2016/3511 K. sayılı kararının^[1] konusuyla ilgili kısmı şöyledir:

“Davacı vekili, müvekkili şirketin ortağı ve müdürü Eray'ın[2] yetkilerinin büyük bir kısmını babası olan davalı Ali'ye[3] devrettiğini, davalının bu yetkilerle şirket adına müşterilerle görüşüp teklifler hazırladığını, şirket faturalarını imzaladığını, müvekkil şirketin davalının sürekli aynı sektörde faaliyet gösteren davalı şirketle görüşmesinden şüphelenilmesi üzerine ortaklar kurulu kararı ile Eray'ın müdürlükten azledildiğini, davalı Ali'nin de yetkilerinin iptal edildiğini, davalının birkaç gün sonra davalı şirkette işe başladığını, davalı müvekkil şirketten ayrılırken müvekkil şirketin bilgilerini, müşteri listesini, teklif formlarını vs. götürdüğünü, bunları davalı şirket yararına haksız olarak kullandığını, müvekkil şirketin tekliflerinin altında teklif vererek müşterileri davalı şirkete çektiğini ileri sürerek, davalıların haksız rekabeti nedeniyle fazlaya ilişkin haklarını saklı tutarak 15.000,00 TL maddi, 5.000,00 TL manevi tazminatın davalılardan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiş, ıslah dilekçesiyle maddi tazminat talebini toplam 25.850,10 TL'ye çıkarmıştır.-Davalı Ali, davanın reddini istemiştir.-Davalı şirket vekili, bahsedilen olaylarla hiçbir ilgilerinin olmadığını, haksız rekabet iddialarının yerinde olmadığını savunarak, davanın reddine karar verilmesini istemiştir.-Mahkemece, bozma ilamına uyularak davacı şirket çalışanı Ali'nin davacı şirketin sırlarına vaktif olduğu, işten ayrıldıktan sonra aynı işle iştigal eden diğer davalı şirket ile çalışmaya başladığı ve davacı şirketin ticari sırlarına vaktif olan bu şahsın mal alım satımına yönelik teklifler verdiği, bu eylemin haksız rekabet oluşturduğu, davacı zararının bilirkişi raporu ile 25.850,10 TL olarak belirlendiği, manevi tazminatın şartları oluşmadığı gerekçesiyle ıslah olunan maddi tazminat davasının kabulüne, 25.850,10 TL'nin davalılardan 1/2'şer oranında alınarak davacıya ödenmesine, davacının manevi tazminat talebinin reddine karar verilmiştir.

...

3- Davacı vekili, dava dilekçesinde TTK'nın 58. maddesi kapsamında davalı şirketin haksız rekabet sonucu elde etmesi mümkün görülen menfaatin karşılığı maddi tazminatın hüküm altına alınmasını talep etmiştir. Mahkemece, hükme

[1] Karar için bkz. <https://emsal.yargitay.gov.tr/BilgiBankasiIstemciWeb/yeniTasarim/index.jsp> (erişim tarihi: 01.03.2018). Yoksun kalınan kazancın hesabına ilişkin kararlar için bkz. Y. 11. HD 07.03.2011 T. 2009/8905 E. 2011/2316 K.; Y. 11. HD. 07.02.2011 T. 2009/7855 E. 2011/1229 K.; bkz. ERDİL, Engin: Haksız Rekabet Hukuku, Vedat Kitapçılık, İstanbul 2012, s.365, s.366.

[2] İsim yazar tarafından kısaltılmıştır.

[3] İsim yazar tarafından kısaltılmıştır.

esas alınan kök raporda “davalının haksız rekabet eyleminin etkilerinin muhtemelen 3 yıl devam edeceği kanaatiyle davacının talep edebileceği maddi tazminatın 25.850,00 TL olduğu” görüşü bildirilmiş ise de davalı şirket vekili, bilirkişi raporuna itirazlarını içeren 18.04.2013 tarihli dilekçesinde dava tarihini dahi geçecek şekilde tazminat hesabı yapılmasının doğru olmadığını belirtmiştir. -Kural olarak her davanın açıldığı tarihteki koşullara göre sonuçlandırılması gerekmesine göre maddi tazminatın belirlenmesinde haksız rekabet fiilinin başladığı tarih ile dava tarihine kadar olan dönemde davacının, davalının haksız rekabet fiili nedeniyle uğradığı kazanç kaybının belirlenmesi zorunludur.-Bu durum karşısında, davalı şirket vekilinin raporlara yönelik itirazları da dikkate alınıp, davacının, uyumsuzluk konusu dönem itibarıyla davalının haksız rekabeti nedeniyle uğradığı kazanç kaybının tespiti ile bulunan meblağın maddi tazminat olarak hüküm altına alınması gerekirken yazılı şekilde dava tarihini dahi geçip ileriye yönelik 3 yıllık süreyi kapsayacak şekilde hesaplanan meblağın maddi tazminat olarak hüküm altına alınması doğru görülmemiş, bozmayı gerektirmiştir.”

II- KARARA KONU OLAY

Yargıtay kararına konu olay, şirketin ortağı ve müdürü Eray’ın babası olan Ali’ye davacı şirket adına müşterilerle görüşüp teklifler hazırlama ve şirket faturalarını imzalama yetkisi vermesi, bir süre sonra ortaklar kurulu kararı ile Eray’ın müdürlükten azledilmesi ve Ali’nin yetkilerinin iptal edilmesi sonrasında davalı Ali’nin davalı şirkette işe başlaması, şirketten ayrılırken davacı şirketin bilgilerini, müşteri listesini, teklif formlarını, vs. yanında götürmesi, bunları davalı şirket yararına haksız olarak kullanması, davacı şirketin tekliflerinin altında teklif vererek müşterileri davalı şirkete çektiği iddiasına dayalı maddi ve manevi tazminat talepli haksız rekabet^[4] davasıdır.

III- YARGITAY KARARINA GÖRE GELECEKTEKİ ZARARLARIN HESAPLANMASI

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi’nin yukarıdaki kararına göre kural olarak her dava açıldığı tarihteki koşullara göre sonuçlandırılmalı ve haksız rekabet fiili nedeniyle uğranılan kazanç kaybına dayalı maddi tazminat, talep olmadığı sürece, haksız rekabet fiilinin başladığı tarih ile dava tarihine kadar olan dönem için sonuçlandırılmalıdır. Diğer bir anlatımla haksız rekabet davasında kazanç

[4] Haksız rekabet hukuku hakkında detaylı bilgi için bkz. NOMER ERTAN, N. Füsün: Haksız Rekabet Hukuku, On İki Levha Yayıncılık, İstanbul 2016, s.9 vd; ERDİL, s.27 vd.

kaybına ilişkin maddi zarar hesabı, dava tarihine kadar olan dönem dikkate alınarak yapılmalı ve buna göre karar verilmeli, dava tarihinden sonraki dönem bakımından ise ancak talep olması halinde hesaplanmalı ve buna göre karar verilmelidir.

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, bozma kararının dayanağını her dava açıldığı tarihteki koşullara göre sonuçlandırılır kuralı ile taleple bağlılık ilkesi (Hukuk Muhakemeleri Kanunu (HMK) m. 26/1) olarak ifade etmektedir. Ayrıca Yargıtay, talep sonucuyla talep edilen tazminatın, dava tarihinden önceki döneme ait zarara ilişkin olduğunu varsaymaktadır.

IV- ZARARIN BİRLİĞİ İLKESİ

Zararın birliği ilkesine göre aynı fiilden doğan zararların tümü, birbirinden bağımsız ayrı ayrı zararların toplamı olarak değil, bir birlik olarak ele alınır^[5]. Diğer bir deyişle tazminat hesabının zararın birliği ilkesine göre yapılması halinde

- [5] Borçlar Hukuku alanında yazılan eserlerde zararın birliği ilkesi zamanaşımı bakımından ele alınmaktadır. Zararın birliği ilkesi hakkında bkz. OĞUZMAN, Kemal/ÖZ, M. Turgut: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, C.2, 13.Bası, Vedat Kitapçılık, İstanbul 2017, s.74; EREN, Fikret: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 22.Bası, Yetkin Yayınevi, Ankara 2017, s.856; ANTALYA, O. Gökhan: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, C.2, Legal Yayınevi, İstanbul 2017, s.504 vd; AKÇAY, Ergin: Türk Borçlar Kanunu'na Göre Zamanaşımı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2009, s.66; ERDEM, Mehmet: Özel Hukukta Zamanaşımı, On İki Levha Yayınları, İstanbul 2012, s.180-181; DEVELİOĞLU, H. Murat: Haksız Fiilden Doğan Tazminat Taleplerinin Tabi Olduğu Bir Yıllık Zamanaşımı Süresinin Başlangıç Anı, Prof. Dr. Rona Serozan'a Armağan, C.2, On İki Levha Yayınları, İstanbul 2010, s.787-821, s.814; SUNGURBEY, İsmet: Medeni Hukuk Sorunları, C.1, İstanbul Üniversitesi Yayınları No. 1884; Hukuk Fakültesi Yayınları No. 419, İstanbul 1973, s.98 vd; KARACABEY, Ö. Faruk: Haksız Fiillerde Zamanaşımı (BK. m.60), Yargıtay Dergisi, Y. 1978, C.4, Sa.4, s.477-502, s.498; DOĞANGÜN, Temel: Haksız Fiillerde Zamanaşımı Süreleri ve Bu Sürelerin Başlangıcı (BK. m. 60), Yargıtay Dergisi, Y.1992, C.18, Sa.1-2, s.188-219, s.200 vd; SAVAŞ, Fatma Burcu: Haksız Fiil Tazminatının Tabi Olduğu Zamanaşımı Süresinin İşlemeye Başlama Anı, TBB Dergisi, Y.2008, Sa.74, s.121-148, s.132 vd. "...*Zararın birliği prensibi*" olarak tanımlanan ve Alman ve İsviçre uygulamasında da yerleşmiş bir içtihat olarak benimsenen bu temel prensibe göre; haksız fiilden doğan zararların tümü, birbirinden bağımsız ayrı ayrı zararlar toplamı olarak değil de bir birlik olarak ele alınır..."; Yargıtay 4. Hukuk Dairesi'nin 22.01.1981 tarihli, E. 1980/12753, K. 1981/415 sayılı kararı; bkz. Yargıtay Kararları Dergisi, Y.1982, C.8, Sa.1, s.32. Alman hukukunda zararın birliği ilkesi için bkz. PANIER, Alexander: Grundsatz der Schadenseinheit, Peter Lang, Frankfurt 2009, s.1 vd. ABD hukukunda one satisfaction rule veya single recovery anlamına gelen zararın birliği ilkesi için bkz. ABRAHAM, Kenneth S.: The Forms and Functions of Tort Law, 5.Bası, Foundation Press, New York 2017, s.242; KIONKA, Edward J.: Torts in a Nutshell, 3.Bası, West Group, ABD 1999, s.346; DOBBS, Dan B.: Law of Remedies,

zarar periyodik olarak arttıkça, her periyot için ayrı tazminat hesaplanmaz; tek fiilden doğan zararların tamamı için tek tazminat verilir ve talep edilebilir. Esasen gerçekleşen zararda malvarlığında bir eksilme meydana geldiğinden dava sebebi bulunurken, gelecekteki zararda^[6] malvarlığındaki artışın engellenmesi anı gelecekteki zararın gerçekleşmesi ile meydana geleceğinden dava sebebi

2.Bası, West Publishing Co., ABD 1993, s.647; FISCHER, James M.: Understanding Remedies, Matthew Bender & Co, ABD 1999, s.51.

- [6] OĞUZMAN/ÖZ'e göre tazminatın hesaplanmasına esas alınan tarihe kadar meydana gelen zarar gerçekleşmiş zarar, hesaplanmaya esas alınan tarihte gerçekleşmeyen ancak daha sonra gerçekleşen zarar ise gelecekteki zarardır; OĞUZMAN/ÖZ, C.2, s.44. EREN, "Hâkim, karar sırasında ilke olarak yalnız gerçekleşen zararı belirleyerek, bunun tazminine karar verir;" ifadesi ile karar tarihini gerçekleşen zararın hesaplanmasında dikkate alınacak tarih olarak kabul etmektedir; EREN, s.752. BÜYÜKSAĞIŞ de hüküm tarihine kadar gerçekleşmemiş olan zararı gelecek zarar olarak değerlendirmektedir; BÜYÜKSAĞIŞ, s.89. ANTALYA'ya göre gelecek zarar, zararın belirlendiği ana göre belirlenir; ANTALYA, C.2, s.105. Aynı görüşte bkz. KILIÇOĞLU, Ahmet M.: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 21.Bası, Turhan Kitapevi, Ankara 2017, s.525; BİLGİLİ, Fatih/DEMİRKAPI, Ertan: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 8.Bası, Dora Yayınevi, Bursa 2016, s.118. Kanımca OĞUZMAN/ÖZ'ün görüşü gelecekteki zararın belirlenmesinin kolaylığı açısından daha isabetlidir. Türk tazminat hukukunda diğer zarar ayrımları şöyledir: Fiili zarar-Mahrum kalınan kâr-Normatif (hükümü) zarar; Doğrudan zarar-Dolaylı zarar-Yansıma zarar; Mevcut zarar-Müstakbel (gelecekteki zarar)-Muhtemel zarar; Kişiyeye verilen zarar- Şeyeye verilen zarar-Salt malvarlığı zararı; Somut zarar-Soyut zarar; Menfi zarar-müspet zarar. Ayrıntılı bilgi için bkz. OĞUZMAN/ÖZ, C.2, s.41 vd; EREN, s.550 vd; ANTALYA, C.2, s.83 vd; BÜYÜKSAĞIŞ, Erdem: Maddi Zarar Kavramı, Vedat Kitapçılık, İstanbul 2007, s.53 vd; HATEMİ/GÖKYAYLA: Borçlar Hukuku Genel Bölüm, Vedat Kitapçılık, İstanbul 2015, s.130 vd; NOMER, Haluk N.: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 15.Bası, Beta Yayınevi, İstanbul 2017, s.164; AYBAY, Aydın: Borçlar Hukuku Dersleri, 14.Bası, Filiz Kitapevi, İstanbul 2016, s.90; REİSOĞLU, Sefa: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, Güncellenmiş ve Genişletilmiş 25.Bası, Beta Yayınevi, İstanbul 2014, s.171; KILIÇOĞLU, Kumru: Yansıma Yoluyla Zarar, Turhan Kitapevi, Ankara 2012, s.6 vd; ÇAKIRCA, Seda İrem: Türk Sorumluluk Hukukunda Yansıma Zararı (Bir Kazanç Kaybı Zararı Türü), Vedat Kitapçılık, İstanbul 2012, s.24 vd; ÇAĞLAYAN AKSOY, Pınar: Hukuka ve Ahlakla Aykırılık Unsurları Çerçevesinde Salt Malvarlığı Zararlarının Tazmini, On İki Levha Yayınları, İstanbul 2016, s.10 vd; AYAN, Mehmet: Borçlar Hukuku (Genel Hükümler), 10. Bası, Mimoza Yayınevi, Konya 2015, s.256 vd; TEKİNAY/AKMAN/BURCUOĞLU/ALTOP, Tekinay Borçlar Hukuku, Genel Hükümler, 7.Bası, İstanbul 1993, s.559 vd; KAYIHAN, Şaban: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 5.Bası, Seçkin Yayınevi, Ankara 2016, s.216 vd; İNAN, Ali Naim/YÜCEL, Özge: İnan Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 4.Bası, Seçkin Yayınevi, Ankara 2014, s.400 vd; ZEVLİLİLER, Aydın/ERTAŞ, Şeref/HAVUTÇU, Ayşe/AYDOĞDU, Murat/CUMALIOĞLU, Emre: Borçlar Hukuku Genel Hükümler ve Özel Borç İlişkileri, 2.Bası, Barış Yayınları, İzmir 2013, s.216 vd; KARAKILIÇ, Hasan: Borçlar Hukuku Genel Hükümler Ders Notları, On İki Levha Yayınları, İstanbul 2016, s.121; AKINCI, Şahin: Borçlar Hukuku Bilgisi, 10.Bası, Sayram Yayınevi, Konya 2017, s.176 vd.

bulunmamaktadır. Ancak yine de zararın birliği ilkesi gereğince gerçekleşen ve gelecekteki zararlar, tek seferde birlikte ele alınır ve dava edilir. Diğer bir anlatımla zararın birliği ilkesine göre gerçekleşen ve gelecekteki bütün zararlar için tek bir dava sebebi vardır.

Zararın birliği ilkesi gelecekteki her zarar bakımından geçerli değildir. En başta zararın birliği ilkesi, gelecekteki öngörülebilir zararlar bakımından geçerlidir^[7]. Eğer gelecekteki zararın oluşması öngörülemiyor ise bu zarar bakımından zararın birliği ilkesi geçerli değildir. Diğer bir anlatımla oluşacağı kesin gözüyle bakılan gelecekteki zararlar bakımından zararın birliği ilkesi geçerlidir. Örneğin haksız fiil nedeniyle mağdurun kanser gibi bir hastalığa tutulma riski doğmuşsa, mağdurun gelecekte kansere maruz kalma riski konusundaki haklı endişesinden kaynaklanan zararını mağdur, bugünden dava edemez. Çünkü oluşmamış gelecekteki zararlar için sorumluluğun doğumu, zararın gerçekten oluşmasının kesinliğine bağlıdır. Bununla birlikte mağdur, tıbbi takip maliyetlerinin tazminini isteyebilir^[8]. Çünkü kanser hastalığına yakalanma riskinin izlenmesi tıbbi takibi gerektirir. Bu çerçevede zararın birliği ilkesi, kanser hastalığına yakalanılması halinde bundan doğan zararın ayrı olarak tazminine engel olmamalıdır.

[7] DOĞANGÜN, s.202; KARACABEY, s.498. “...Ancak zamanaşımı yönünden zararın teklifi ve bölünmezliği (bütünlüğü) esas alınarak tespit ve kabul edilen bu kuralın bazı özel durumlarda uygulanması mümkün değildir; mesela, zarar görenin zararın varlığını öğrendiği anda ileride doğabileceğini öngöremediği zararlar sonradan ortaya çıkarsa, bu zararların tazmini için zamanaşımı, bunları öğrendiği günden işlemeye başlar...”; Y. 4. HD'nin 22.01.1981 tarihli, E. 1980/12753, K. 1981/415 sayılı kararı; bkz. Yargıtay Kararları Dergisi, Y.1982, C.8, Sa.1, s.32. Öngörülebilir gelecekteki zarar kavramı, zamanaşımı işlemesi için devam eden eylemlerde zararın öğrenilmesi ile benzerlik için bkz. ANTALYA, C.2, s.505; DEVELİOĞLU, s.815; NART, Serdar: Haksız Fiillerde Zamanaşımına İlişkin Hükümün Değerlendirilmesi (TBK.md.72), 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu Hükümlerinin Değerlendirilmesi Sempozyumu (3-4 Haziran 2011), Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk Araştırmaları Dergisi Özel Hukuk Sempozyumu Özel Sayısı, Prof. Dr. Cevdet YAVUZ'a Armağan, Y.2012, s.215-237, s.221; ERDEM, s.179-180; TEKİNAY/AKMAN/BURCUOĞLU/ALTOP, s.719. On yıllık mutlak zamanaşımının zararın oluşmasıyla değil, haksız fiilin işlenmesi ile başlayacağına ilişkin tartışmalar için bkz. HAVUTÇU, Ayşe: Haksız Fiil Sorumluluğunda Zamanaşımı Sürelerinin Başlangıcı, Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Y.2010, C.12, Özel Sayı, s.579-605, s.579 vd. Basiretli tacir kavramının hukuki öngörülebilirliğe etkisi hakkında değerlendirmeler için bkz. KARA, Etem: Ticaret Kanunlarının Varsayımsal İnsanı: Amerikan Ticaret Kanunu'nda Reasonable Man ile Türk Ticaret Kanunu'nda Basiretli Tacir, D.E.Ü. Hukuk Fakültesi Dergisi, Prof. Dr. Şeref Ertaş'a Armağan, Özel Sayı, Y. 2017, C.19, s.2127-2163, s.2155.

[8] ABRAHAM, s.245.

Ayrıca zararın oluşmasında ilave bir fiil söz konusu ise bu ek fiilin etkisi ile oluşan zarar ile önceki zararın birliği mevzu bahis olmaz^[9].

Bunların yanında tazminatın birliği ilkesinin uygulanmaması gelecekteki zararın önlenmesini teşvik edici ise zararın birliği ilkesinden vazgeçilebilir. Örneğin çimento fabrikasının çevresindeki tarlaların kirlenmesine neden olduğunu ve bugünkü teknolojinin fabrikayı kapatmaksızın çevreye verilen zararı giderme imkânı sunmadığını düşünelim. Eğer mağdurun bütün gelecekteki zararlarını kapsayan toplam bir tazminat almasına izin verilirse, zarar veren tazminatı zaten ödemediğinden daha iyi bir teknoloji arayışına girmek istemeyebilir. Halbuki mahkeme, makul bir teşvik sağlamak için mağdurun oluşan zararlarını, zarar verenin zararı önleyinceye kadar her yıl tazmin etmesini veya dava etmesini kabul edebilir. Burada zararın birliği ilkesi uygulanmayarak zarar verenin zararı önleyici tedbirler alması teşvik edilir^[10]. Çünkü zarar veren, yeni bir teknoloji geliştirerek ilerleyen zamanda yıl bazında ödeyeceği tazminattan kurtulabilir.

Zararın birliği ilkesinin önemli bir sonucu, gelecekteki zararların şimdiden tazmin edilmesi nedeniyle gelecekteki zarar tutarının, tazminatın hesaplandığı tarihe iskonto edilme zorunluluğudur^[11]. Eğer mağdurun gelecekteki zararları için aldığı tazminat, gelecekteki zarar tutarına eşit olursa mağdur, önceden aldığı tazminatın getirisi kadar daha fazla tazminat almış olur. Diğer bir deyişle mağdur, zararın oluşacağı zaman gelmeden önce aldığı tazminatı yatırımla değerlendirerek bir getiri elde edebilir ve elde ettiği bu getiri kadar zararını aşan fazladan bir tazminat alır. Bu nedenle önceden alınan tazminat tutarı ile getirisinin, zararın oluşacağı zamandaki tutarına eşit olmalıdır. Bu eşitliği sağlamak için önceden ödenen tazminat miktarının, bu ödenen tazminat ile ilerde elde edilecek net getiri kadar zarar miktarından daha az olması gereklidir. Diğer bir anlatımla gelecekteki zarar miktarının tazminat hesabının yapıldığı tarihteki peşin sermaye değerinin bulunması gereklidir.

Zararın birliği ilkesinin zamanaşımı bakımından sonucu, gelecek zararlar bakımından zamanaşımının geçmiş zararlarla aynı tarihte başlamasıdır^[12].

[9] Ayrıca bkz. KARACABEY, s.498; TUTUMLU, Mehmet Akif: Türk Borçlar Hukukunda Zamanaşımı ve Uygulaması, 4.Bası, Seçkin Yayıncılık, Ankara 2008, s.242.

[10] DOBBS, s.213.

[11] Gelecek zarar tutarının peşin sermaye değerinin %10 oranında iskonto edilmesine ilişkin Yargıtay'ın uygulamasının eleştirisi için bkz. İYİMAYA, Ahmet: Tazminatın Çokluğu Sorunu (Yahut Normatif Tazminattan Keyfi Tazminata Doğru), TBB Dergisi, Y. 1990, Sa.2, s.180-211, s.202.

[12] SUNGURBEY, s.100; DOĞANGÜN, s.200; SAVAŞ, s.132; KARACABEY, s.498. Ayrıca bkz. TUTUMLU, s.242; Y. 4. HD'nin 22.01.1981 tarihli, E. 1980/12753, K.

Yargıtay'a göre de zararın birliği ilkesi gereğince aynı eylemden doğan zararlar bir birlik olarak ele alınır; bundan dolayı zarar gören genel olarak zararın varlığını öğrendiği anda, ilerde doğacağı öngörülebilen başkaca zararlı sonuçları da öğrenmiş sayılır ve bir birlik olarak düşünülen zararın tümü için zamanaşımı da bu anda işlemeye başlar^[13].

V- YARGITAY KARARININ ZARARIN BİRLİĞİ İLKESİNE AYKIRILIĞININ DEĞERLENDİRİLMESİ

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin yukardaki kararına göre talep olmadığı sürece haksız rekabet fiili nedeniyle uğranılan gelir yoksunluğu dava tarihine kadar hesaplanmalıdır. Yine Yargıtay'a göre zararın dava tarihinden sonraki dönem içinde hesaplanması ve buna hükmedilmesi, dava açıldığı tarihteki duruma göre karar verilir ilkesine^[14] ve taleple bağlılık kuralına aykırıdır.

Halbuki geçmiş ve gelecek zarar hesabında dava tarihi öncesi ve sonrası ayrımı zararın birliği ilkesine aykırıdır. Çünkü zararın birliği ilkesine göre gerçekleşen ve gelecekteki bütün zararlar birlikte ele alınır ve zarar periyodik olarak arttıkça, her periyot için ayrı tazminat verilmez; tek fiilden doğan zararların tamamı için tek tazminat verilir. Elde edilebilecek bir kazançtan yoksun kalmayı ifade eden

1981/415 sayılı kararı; bkz. Yargıtay Kararları Dergisi, Y.1982, C.8, Sa.1, s.32. Ayrıca bkz. ANTALYA, C.2, s.505; OĞUZMAN/ÖZ, C.2, s.74; EREN, s.856; DEVELİOĞLU, s.814.

[13] Y. 4. HD T. 22.1.1981 E. 1980/12753 K. 1981/415 T. 22.1.1981; bkz. Yargıtay Kararları Dergisi, Y.1982, C.8, Sa.1, s.32.

[14] Bu ilke hakkında bkz. KURU, Baki: Hukuk Muhakemeleri Usulü, C.2, 6. Bası, Demir ve Demir Yayıncılık, İstanbul 2001, s.1674 vd; PEKCANİTEZ, Hakan/ATALAY, Oğuz/ÖZEKES, Muhammet: Medeni Usul Hukuku, 12.Bası, Yetkin Yayınevi, Ankara 2011, s.340; KURU, Baki/ARSLAN, Ramazan/YILMAZ, Ejder: Medeni Usul Hukuku, 22. Bası, Yetkin Yayınevi, Ankara 2011, s.307; KARSLI, Abdurrahim: Medeni Muhakeme Hukuku, 3.Bası, Alternatif Yayınevi, İstanbul 2012, s.500; ALANGOYA, H. Yavuz/YILDIRIM, Kamil/DEREN-YILDIRIM, Nevhis: Medeni Usul Hukuku Esasları, Tıpkı 8.Bası, Beta Yayınevi, İstanbul 2011, s.236; ÜSTÜNDAĞ, Saim: Medeni Yargılama Hukuku, 6.Bası, Alfa Basım, İstanbul 1997, s.489. Ayrıca bkz. Temyiz Mahkemesi Tevhidi içtihat Hukuk Kısmı Umumi Heyetininin 28/11/1956 T. 1956/15 E. 1956/15 K. sayılı kararı (karar için bkz. RG. 27.12.1956/9494); YHGK 17.3.1954 T. 3/40-39 sayılı karar (bkz. KURU, C.2, s.1674); YHGK 7.11.1990 T. 11/283-558 sayılı karar (KURU, C.2, s.1676-1677); Y. 2. HD 21.11.1967 T. 5300/4877 sayılı karar (KURU, C.2, s.1678-1679); Y. 2. HD 23.2.1971 T. 225/1169 sayılı karar (ABD, Y.1972, Sa.1, s. 117); Y.4. HD 19.11.1970 T. 8603/8468 sayılı karar (KURU, C.2, s.1679); Y. 6. HD 29.4.1976 T. 2573/3006 sayılı karar (KURU, C.2, s.1674-1675).

gelir yoksunluğu, gelecekteki zarar şeklinde de gerçekleşebilir^[15]. Çünkü gelir yoksunluğu, zarar hesabına esas alınan tarihte gerçekleşmemiş olabilir. Bunun yanında karara konu olayda gelir yoksunluğunun gelecekte gerçekleşmesine kesin gözüyle bakılır ve davacının gelir yoksunluğunu zararı öğrendiği anda öngörmediği iddia edilemez. Bu nedenle karara konu olayda muhtemel zarar söz konusu değildir. Bunun yanında karara konu olay, zararın birliği ilkesinin istisnalarından biri de teşkil etmemektedir. Bütün bu nedenlerle Yargıtay'ın haksız rekabet fiili nedeniyle uğranılan gelir yoksunluğunun dava tarihine kadar hesaplanması gerektiği kararı zararın birliği ilkesine aykırıdır.

Ayrıca dava açmasının usul hukuku bakımından sonuçlarından^[16] biri olarak kabul edilen ancak yasal dayanağı olmayan^[17] her dava açıldığı tarihteki durumuna göre karara bağlanır ilkesini, zararın birliği ilkesine aykırı olarak yorumlamak yerinde değildir. KURU'ya göre de dava tarihinden sonra işleyecek temerrüt faizine hükmedilmesinde ve özellikle nafaka davalarında olduğu gibi konusu kira gibi devri edimler olan davalarda, dava tarihine kadar gerçekleşmiş edimlerin dava edilmesi halinde dava tarihinden hüküm tarihine kadar muaccel olacak bu edimlerin de hüküm altına alınmasını kabul etmek,

- [15] GÜRPINAR, Bünyamin/ORUÇ, Murat: Haksız Rekabette Maddi Tazminatın Hesaplanmasında Yeni Yaklaşımlar, Sorumluluk ve Tazminat Hukuku Sempozyumu, 28-29 Mayıs 2009, Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yayını, s.61-95, s.67; <http://hukuk.gazi.edu.tr/posts/view/title/sorumluluk-ve-tazminat-hukuku-sempozyumu-17418?siteUri=hukuk> (erişim tarihi: 01.03.2018); ERDİL, s.362.
- [16] Dava açmasının usul hukuku bakımından sonuçları için bkz. KIYAK, Emre: Türk Hukuk Muhakemesinde Davanın Açılmasının Usul Hukukuna İlişkin Sonuçları, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzincan 2013, s.58 vd.
- [17] Bu ilke, HMK'da düzenlenmemiştir. İlkenin dayanağı, Temyiz Mahkemesi Tevhidi içtihat Hukuk Kısmı Umumi Heyetinin 28/11/1956 T. 1956/15 E. 1956/15 K. sayılı kararı olduğu söylenebilir (karar için bkz. RG. 27.12.1956/9494). Temyiz Mahkemesi Tevhidi içtihat Hukuk Kısmı Umumi Heyeti, şartların değişmesi sebebiyle evvelce tayin edilmiş bulunan nafaka miktarının artırılması veya azaltılmasına ilişkin davada arttırılan veya azaltılan nafaka miktarının önceleri karar tarihinden itibaren geçerli kabul edilirken, daha sonraları dava tarihinden itibaren geçerli kabul edilmeye başlanması nedeniyle ortaya çıkan içtihat farklılığını, “*her dâvada açıldığı tarihte tespit edilen vaziyet hükme esas ittihaz olunması iktiza eylemesine ve böyle bir dâvada da talebinim kabule sayan olduğunu ispat eden davacıya karşı dâvanın ikamesiyle davalı mütemerrid hale düşmüş addedilmesi muvafık bulunmasına binaen nafakanın bağlanmasında olduğu gibi arttırılma veya eksiltmesine dair taleplerin kabulünde de buna dâva tarihinden itibaren hükümlenmesi icap ettiğine ilk müzakerede 28/11/1956 tarihinde ittifakla*” karar vererek gidermiştir.

usul ekonomisine^[18] uygun düşer. Çünkü bu tip davalarda dava tarihinden önce gerçekleşmiş edim (kira) arasında hiçbir fark yoktur. Her iki edimde aynı vakiya ve aynı hukuki sebebe dayanmakta olup, dava tarihinden sonraki edimlerin de hüküm altına alınması mahkeme için ek yük teşkil etmez^[19]. Bunun yanında dava şartı noksanlığının giderilmesinin mümkün olması ve bunun tamamlanması için verilecek kesin sürede eksikliğin giderilmesi halinde ve ayrıca dava şartı noksanlığının mahkemece davanın esasına girilmesinden önce fark edilmemiş, taraflarca ileri sürülmemiş ve fakat hüküm anına kadar bu noksanlık giderilmesi halinde başlangıçtaki dava şartı noksanlığından ötürü davanın usulden reddedilememesi (HMK m.115/2,3) dikkate alındığında, her dava açıldığı tarihteki durumuna göre karara bağlanır ilkesi mutlak değildir.

Diğer yandan Yargıtay'ın haksız rekabetin neden olduğu zararın dava tarihinden sonraki dönem için hesaplanmasının, taleple bağlılık ilkesine aykırı olduğu değerlendirmesi de yerinde değildir. Çünkü HMK m. 26'da^[20] düzenlenen taleple bağlılık ilkesi, talep sonucu bakımından talep edilmeyene, talep edilenden farklı bir şeye ve talep edilen miktardan fazlasına karar verilememesi anlamına gelir^[21]. Karara konu olayda davacının hukuki sonuca ilişkin talebi

[18] Usul ekonomisi ilkesi başlığını taşıyan HMK m. 30 hükmü şöyledir: "*Hâkim, yargılamanın makul süre içinde ve düzenli bir biçimde yürütülmesini ve gereksiz gider yapılmamasını sağlamakla yükümlüdür.*" Usul ekonomisi ilkesi hakkında ayrıntılı bilgi için bkz. RÜZGARESEN, Cumhuriyet: Usul Ekonomisi Hukuku, Yetkin Yayınevi, Ankara 2013, s.23 vd.

[19] KURU, C.2, s.1676.

[20] Taleple bağlılık ilkesi başlığını taşıyan HMK m. 26 hükmü şöyledir: "*(1) Hâkim, tarafların talep sonuçlarıyla bağlıdır; ondan fazlasına veya başka bir şeye karar veremez. Duruma göre, talep sonucundan daha azına karar verebilir. (2) Hâkimin, tarafların talebiyle bağlı olmadığına ilişkin kanun hükümleri saklıdır.*"

[21] MERİÇ, Nedim: Medeni Yargılama Hukukunda Tasarruf ve Taleple Bağlılık İlkesinin Kapsamı ve Bazı Güncel Kararların Değerlendirilmesi, SDÜHFD, Y.2014, C.4, Sa.2, MİHBİR Özel Sayısı, s. 23-63, s. 37 vd; OĞUZ, Habip: Taleple Bağlılık İlkesi Bakımından Yargıtay'ın Bir Kararının İncelenmesi, Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi, Y.2016, Sa.8, s.301-316, s.309 vd; MERİÇ, Nedim: Medeni Yargılama Hukukunda Tasarruf İlkesi, Yetkin Yayınevi, Ankara 2011, s.110 vd; YILMAZ, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Genişletilmiş 2. Bası, Yetkin Yayınevi, Ankara 2013, s.281 vd; PEKCANITEZ/ ATALAY/ÖZEKES, s.245; KARSLI, s.336 vd; KURU/ARSLAN/YILMAZ, s.350, s.351; UMAR, Bilge: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Yetkin Yayınevi, Ankara 2011, s.115 vd; ÜSTÜNDAĞ, s.245 vd. Ayrıca bkz. şikayetçinin 6671 parsel sayılı taşınmazın tamamı üzerindeki haczin kaldırılmasını talep ettiği ve 1440 parsel sayılı taşınmaza yönelik bir talebi olmamasına rağmen 1440 parsel sayılı taşınmaz üzerindeki haczin kısmen kaldırılmasının taleple bağlılık ilkesine aykırı olacağı hakkında bkz. Y. 12. HD 2015/20835 E. 2015/29784 K.; bkz. <https://www.kararara.com/forum/viewtopic.php?f=219&t=229129> (erişim tarihi:

tazminattır. Zararın hesaplanması ve mahkemenin kararı da bu tazminata ilişkindir. Bu nedenle taleple bağlılık ilkesine aykırılık söz konusu değildir. Benzer şekilde karara konu olayda davacının tazminat miktarına ilişkin talebi, maddi tazminat olarak toplam 25.850,10 TL'dir ve mahkemenin bu miktarın fazlasına karar vermesi söz konusu değildir.

VI- SONUÇ

Yargıtay 11. Hukuk Dairesi, talep olmadığı sürece haksız rekabet fiili nedeniyle uğranılan gelir yoksunluğunun dava tarihine kadar hesaplanması gerektiğine karar vermiştir.

Haksız rekabet fiili nedeniyle oluşan gelir yoksunluğu, zararı hesap anında sonra gerçekleştirmiş ise gelecekteki zararın bir görünümüdür. Ayrıca gelir yoksunluğu, zararın meydana geldiği anda öngörülebilir ve gelecekte gerçekleşmesi kesin gözüyle bakılan zarardır. Bunun yanında haksız rekabet fiiline bağlı olarak gerçekleşen gelir yoksunluğu, ilave bir fiil ile meydana gelen bir zarar olmadığından muhtemel bir zarar da değildir.

Haksız rekabet eylemi nedeniyle meydana gelen gelir yoksunluğu ve fiili zarar, zararın birliği ilkesi gereğince birlikte ele alınır ve zarar periyodik olarak arttıkça, her periyot için ayrı tazminat hesaplanmaz. Gelir yoksunluğu, zararın birliği ilkesinin bir istisnası teşkil etmez.

Zararın birliği ilkesinin bir sonucu olarak, gelecekteki zarar olarak hesap anından sonra gerçekleşen gelir yoksunluğu için ayrı bir dava sebebinin olmaması nedeniyle davacının dava tarihinden sonra meydana gelen gelir yoksunluğu için ayrı bir dava sebebi yoktur.

Bütün bu nedenlerle Yargıtay 11. Hukuk Dairesi'nin talep olmadığı sürece haksız rekabet fiili nedeniyle uğranılan gelir yoksunluğunun dava tarihine kadar hesaplanması gerektiğine dair kararı, zararın birliği ilkesine aykırıdır.

Diğer yandan her dava açıldığı tarihteki durumuna göre karara bağlanır ilkesini zararın birliği ilkesine aykırı olarak yorumlamak usul ekonomisine uygun olmaz. Aynı şekilde zararın birliği ilkesi kapsamında olan ve dava tarihinden sonra meydana gelen zararlar, aynı vakiya ve aynı hukuki sebebe dayalı olduklarından hüküm altına alınması mahkeme için ek yük teşkil etmez.

01.03.2018); Faiz talebi olmaksızın faize hükmedilmesinin taleple bağlılık ilkesine aykırı olduğu hakkında bkz. Y. 10. HD 8.3.2016 T. 2015/8720 E. 2016/2655 K.; bkz. <http://www.avsar.av.tr/kutuphane/ictihatlar/yargitay/yargitay-hukuk-daireleri/10-daire/y10hd-e-20158720k-20162655> (erişim tarihi: 01.03.2018).

Yargıtay'ın haksız rekabetin neden olduğu zararın dava tarihinden sonraki dönem için hesaplanmasının, taleple bağılılık ilkesine aykırı olduğu değerlendirilmesi de yerinde değildir. Çünkü taleple bağılılık ilkesi, talep edilen hukuki sonuçtan başka bir sonuca ve talep edilen miktardan fazlasına karar verilememesi anlamına gelir ve karara konu olayda davacının hukuki sonuca ilişkin talebi tazminattır ve talep edilen tazminat tutarından daha fazlasına karar verilmesi söz konusu değildir.

KAYNAKÇA

ABRAHAM, Kenneth S.: The Forms and Functions of Tort Law, 5. Bası, Foundation Press, New York 2017.

AKÇAY, Ergin: Türk Borçlar Kanunu'na Göre Zamanaşımı, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2009.

AKINCI, Şahin: Borçlar Hukuku Bilgisi, 10. Bası, Sayram Yayınevi, Konya 2017.

ALANGOYA, H. Yavuz/YILDIRIM, Kâmil/DEREN-YILDIRIM, Nevhis: Medeni Usul Hukuku Esasları, Tıpkı 8. Bası, Beta Yayınevi, İstanbul 2011.

ANTALYA, O. Gökhan: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, C. 2, Legal Yayınevi, İstanbul 2017.

AYAN, Mehmet: Borçlar Hukuku (Genel Hükümler), 10. Bası, Mimoza Yayınevi, Konya 2015.

AYBAY, Aydın: Borçlar Hukuku Dersleri, 14. Bası, Filiz Kitapevi, İstanbul 2016.

BİLGİLİ, Fatih/DEMİRKAPI, Ertan: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 8. Bası, Dora Yayınevi, Bursa 2016.

BÜYÜKSAĞIŞ, Erdem: Maddi Zarar Kavramı, Vedat Kitapçılık, İstanbul 2007.

ÇAĞLAYAN AKSOY, Pınar: Hukuka ve Ahlaka Aykırılık Unsurları Çerçevesinde Salt Malvarlığı Zararlarının Tazmini, On İki Levha Yayınları, İstanbul 2016.

ÇAKIRCA, Seda İrem: Türk Sorumluluk Hukukunda Yansıma Zararı (Bir Kazanç Kaybı Zararı Türü), Vedat Kitapçılık, İstanbul 2012.

DEVELİOĞLU, H. Murat: Haksız Fiilden Doğan Tazminat Taleplerinin Tabi Olduğu Bir Yıllık Zamanaşımı Süresinin Başlangıç Anı, Prof. Dr. Rona Serozan'a Armağan, C. 2, On İki Levha Yayınları, İstanbul 2010, s.787-821.

DOBBS, Dan B.: Law of Remedies, 2. Bası, West Publishing Co., ABD 1993.

DOĞANGÜN, Temel: Haksız Fiillerde Zamanaşımı Süreleri ve Bu Sürelerin Başlangıcı (BK. m. 60), Yargıtay Dergisi, Y. 1992, C. 18, Sa. 1-2, s.188-219.

ERDEM, Mehmet: Özel Hukukta Zamanaşımı, On İki Levha Yayınları, İstanbul 2012.

ERDİL, Engin: Haksız Rekabet Hukuku, Vedat Kitapçılık, İstanbul 2012.

EREN, Fikret: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 22. Bası, Yetkin Yayınevi, Ankara 2017.

FISCHER, James M.: Understanding Remedies, Matthew Bender & Co, ABD 1999.

GÜRPINAR, Bünyamin/ORUÇ, Murat: Haksız Rekabette Maddi Tazminatın Hesaplanmasında Yeni Yaklaşımlar, Sorumluluk ve Tazminat Hukuku Sempozyumu,

ZARARIN BİRLİĞİ İLKESİNİN TAZMİNATIN HESAPLANMASINA ETKİSİ
BAKIMINDAN BİR YARGITAY KARARININ İNCELENMESİ

28-29 Mayıs 2009, Gazi Üniversitesi Hukuk Fakültesi Yayını, s. 61-95; <http://hukuk.gazi.edu.tr/posts/view/title/sorumluluk-ve-tazminat-hukuku-sempozyumu-17418?siteUri=hukuk> (erişim tarihi: 01.03.2018).

HATEMİ/GÖKYAYLA: Borçlar Hukuku Genel Bölüm, Vedat Kitapçılık, İstanbul 2015.

HAVUTÇU, Ayşe: Haksız Fiil Sorumluluğunda Zamanaşımı Sürelerinin Başlangıcı, Dokuz Eylül Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, Y. 2010, C. 12, Özel Sayı, s. 579-605

İNAN, Ali Naim/YÜCEL, Özge: İnan Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 4. Bası, Seçkin Yayınevi, Ankara 2014.

İYİMAYA, Ahmet: Tazminatın Çokluğu Sorunu (Yahut Normatif Tazminattan Keyfi Tazminata Doğru), TBB Dergisi, Y. 1990, Sa. 2, s. 180-211.

KARA, Etem: Ticaret Kanunlarının Varsayımsal İnsanı: Amerikan Ticaret Kanunu'nda Reasonable Man ile Türk Ticaret Kanunu'nda Basiretli Tacir, D.E.Ü. Hukuk Fakültesi Dergisi, Prof. Dr. Şeref Ertaş'a Armağan, Özel Sayı, Y. 2017, C. 19, s. 2127-2163.

KARACABEY, Ö. Faruk: Haksız Fiillerde Zamanaşımı (BK. m.60), *Yargıtay Dergisi*, Y. 1978, C. 4, Sa. 4, s. 477-502.

KARAKILIÇ, Hasan: Borçlar Hukuku Genel Hükümler Ders Notları, On iki Levha Yayınları, İstanbul 2016.

KARSLI, Abdurrahim: Medeni Muhakeme Hukuku, 3. Bası, Alternatif Yayınevi, İstanbul 2012.

KAYIHAN, Şaban: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 5. Bası, Seçkin Yayınevi, Ankara 2016.

KILIÇOĞLU, Ahmet M.: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 21. Bası, Turhan Kitapevi, Ankara 2017.

KILIÇOĞLU, Kumru: Yansıma Yoluyla Zarar, Turhan Kitapevi, Ankara 2012.

KIONKA, Edward J.: Torts in a Nutshell, 3. Bası, West Group, ABD 1999.

KIYAK, Emre: Türk Hukuk Muhakemesinde Davanın Açılmasının Usul Hukukuna İlişkin Sonuçları, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erzincan Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzincan 2013.

KURU, Baki: Hukuk Muhakemeleri Usulü, C. 2, 6. Bası, Demir ve Demir Yayıncılık, İstanbul 2001.

KURU, Baki/ARSLAN, Ramazan/YILMAZ, Ejder: Medeni Usul Hukuku, 22. Bası, Yetkin Yayınevi, Ankara 2011.

NART, Serdar: Haksız Fiillerde Zamanaşımına İlişkin Hükümün Değerlendirilmesi (TBK.md.72), 6098 Sayılı Türk Borçlar Kanunu Hükümlerinin Değerlendirilmesi Sempozyumu (3-4 Haziran 2011), Marmara Üniversitesi Hukuk Fakültesi Hukuk

Araştırmaları Dergisi Özel Hukuk Sempozyumu Özel Sayısı, Prof. Dr. Cevdet YAVUZ'a Armağan, Y. 2012, s. 215-237.

MERİÇ, Nedim: Medeni Yargılama Hukukunda Tasarruf ve Taleple Bağlılık İlkesinin Kapsamı ve Bazı Güncel Kararların Değerlendirilmesi, SDÜHFD, Y. 2014, C. 4, Sa. 2, MİHBİR Özel Sayısı, s. 23-63.

MERİÇ, Nedim: Medeni Yargılama Hukukunda Tasarruf İlkesi, Yetkin Yayınevi, Ankara 2011.

NOMER ERTAN, N. Füsün: Haksız Rekabet Hukuku, On İki Levha Yayıncılık, İstanbul 2016.

NOMER, Haluk N.: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, 15. Bası, Beta Yayınevi, İstanbul 2017.

OĞUZ, Habip: Taleple Bağlılık İlkesi Bakımından Yargıtay'ın Bir Kararının İncelenmesi, Uyuşmazlık Mahkemesi Dergisi, Y. 2016, Sa. 8, s. 301-316.

OĞUZMAN, M. Kemal/ÖZ, M. Turgut: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, C. 2, 13. Bası, Vedat Kitapçılık, İstanbul 2017.

PANIER, Alexander: Grundsatz der Schadenseinheit, Peter Lang, Frankfurt 2009.

PEKCANİTEZ, Hakan/ATALAY, Oğuz/ÖZEKES, Muhammet: Medeni Usul Hukuku, 12. Bası, Yetkin Yayınevi, Ankara 2011.

REİSOĞLU, Sefa: Borçlar Hukuku Genel Hükümler, Güncellenmiş ve Genişletilmiş 25. Bası, Beta Yayınevi, İstanbul 2014.

RÜZGARESEN, Cumhuri: Usul Ekonomisi Hukuku, Yetkin Yayınevi, Ankara 2013.

SAVAŞ, Fatma Burcu: Haksız Fiil Tazminatının Tabi Olduğu Zamanaşımı Süresinin İşlemeye Başlama Anı, TBB Dergisi, Y. 2008, Sa. 74, s. 121-148.

SUNGURBEY, İsmet: Medeni Hukuk Sorunları, C. 1, İstanbul Üniversitesi Yayınları No. 1884; Hukuk Fakültesi Yayınları No. 419, İstanbul 1973.

TEKİNAY/AKMAN/BURCUOĞLU/ALTOP, Tekinay Borçlar Hukuku, Genel Hükümler, 7. Bası, İstanbul 1993.

TUTUMLU, Mehmet Akif: Türk Borçlar Hukukunda Zamanaşımı ve Uygulaması, 4. Bası, Seçkin Yayıncılık, Ankara 2008.

UMAR, Bilge: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Yetkin Yayınevi, Ankara 2011.

ÜSTÜNDAĞ, Saim: Medeni Yargılama Hukuku, 6. Bası, Alfa Basım, İstanbul 1997.

YILMAZ, Ejder: Hukuk Muhakemeleri Kanunu Şerhi, Genişletilmiş 2. Bası, Yetkin Yayınevi, Ankara 2013.

*ZARARIN BİRLİĞİ İLKESİNİN TAZMİNATIN HESAPLANMASINA ETKİSİ
BAKIMINDAN BİR YARGITAY KARARININ İNCELENMESİ*

ZEVKLİLER, Aydın/ ERTAŞ, Şeref/HAVUTÇU, Ayşe/AYDOĞDU, Murat/
CUMALIOĞLU, Emre: Borçlar Hukuku Genel Hükümler ve Özel Borç İlişkileri, 2.
Bası, Barış Yayınları, İzmir 2013.